

Sygn. akt II Ka 459/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale prokuratora Jarosława Kowalczyka

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2023 r.

sprawy **P. T.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 marca 2023 r. sygn. akt II K 112/22

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 645 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 459/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 marca 2023 r. w sprawie II K 112/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. zarzut obrazy przepisów postępowania, a mianowicie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • art. 7 kpk poprzez: <ul style="list-style-type: none"> - dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że wyjaśnienia P. T. są wyrazem linii obrony obranej w celu uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tego dowodu powinna prowadzić do wniosku, iż wyjaśnienia te są stanowcze, konsekwentne i nie zawierają żadnych wewnętrznych sprzeczności oraz znajdują oparcie w zgromadzonym w toku postępowania materiale dowodowym; - dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadka w osobie A. S. polegającej na bezpodstawnym uznaniu, że zeznania te są logiczne, spójne, szczegółowe i szczere, podczas gdy prawidłowa analiza i ocena tego dowodu powinna prowadzić do wniosku, iż pozostają one w 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

istotnej sprzeczności z zeznaniami świadka D. M., nadto ich analiza w zestawieniu z depozycjami w/w świadka prowadzi do wniosku, iż A. S. w części swoich zeznań opisujących zachowanie oskarżonego znacząco ubarwił zachowania P. T. mające wskazywać na znajdowanie się przez niego w stanie głębokiego upojenia alkoholowego;

- art. 410 kpk poprzez:

- pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne zeznań D. M. i tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie poprzez pominięcie faktu, iż wymieniony w toku składania zeznań przed Sądem, w sposób dalece odmienny opisał przebieg zdarzenia, które legło u podstaw aktu oskarżenia, w szczególności w zakresie sposobu jazdy i zachowania samego oskarżonego, jak również okoliczności, w których mógł on spożyć alkohol po zatrzymaniu pojazdu na terenie kompleksu leśnego;

- art. 627 kpk poprzez obciążenie oskarżonego kosztami postępowania w całości w kwocie 7.509,13 zł, podczas gdy choćby takie okoliczności jak bezcelowe przechowywanie pojazdu oskarżonego na parkingu strzeżonym na długo po wydaniu opinii biegłego nie powinno obciążać P. T..

2. zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, którego dopuścił się Sąd meriti w konsekwencji obrazu w/w przepisów postępowania,

	<p>polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż P. T. popełnił czyn zarzucany mu a/o, w sytuacji gdy brak było wystarczających i jednoznacznych dowodów świadczących o sprawstwie oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego uznania, iż dopuścił się on czynu z art. 178a § 1 kk</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- po dokonaniu analizy akt w ramach kontroli instancyjnej Sąd Okręgowy uznał, że ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym kwestionowana w petitum ocena depozycji oskarżonego, została przeprowadzona właściwie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 7 kpk. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazano, którym dowodom, bądź im częściom, nadano walor wiarygodności, a którym tej cechy odmówiono oraz podano przekonywujące powody, przemawiające za takim, a nie odmiennym ukształtowaniem oceny dowodów.</p> <p>- Sąd Rejonowy słusznie uznał wyjaśnienia oskarżonego P. T. za wiarygodne jedynie w zakresie w jakim wynikało z nich, że był w miejscu zdarzenia, kierował pojazdem i chodził po lesie po zatrzymaniu pojazdu. Wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie pozostają w sprzeczności z innymi wiarygodnymi dowodami, a w szczególności zeznaniami świadków. Należy w tym miejscu przypomnieć, że sąd może obdarzyć przymiotem wiarygodności depozycje osobowe</p>		

w części, bądź w całości (postanowienie SN z 26.03.2021 r., II KK 94/21, LEX nr 3232190). Sąd nie jest zobowiązany do dawania wiary takim dowodom w całości, a ocena ta zawsze musi zostać dokonywana w zestawieniu z pozostałym materiałem sprawy. Z samego zaś niezadowolenia obrońcy oskarżonego co do wyników tej oceny nie można upatrywać jej nietrafności. Decyzja Sądu Rejonowego o niedaniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie wskazanym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na k. 293-294, była zasadna, wobec sprzeczności z materiałem dowodowym, któremu Sąd I instancji dał wiarę. Sąd Okręgowy w pełni aprobuje poczynione na łamach pisemnych motywów zaskarżonego wyroku rozważania.

- w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy trafnie obdarzył zeznania świadka A. S. walorem wiarygodności. Zaprezentowana na łamach pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia ocena zeznań świadka nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego, który w całości ją aprobuje. Sam fakt, że oceniono te dowody w aspekcie ich wiarygodności nie w taki sposób jak życzyłby sobie tego obrońca oskarżonego nie jest tożsamy ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Wskazać należy, że ustawa procesowa nie daje podstaw do preferowania lub dyskwalifikowania dowodów według kryterium, czy jest on korzystny, czy też obciążający dla oskarżonego. Wartość dowodu nie jest ustalana z punktu widzenia interesów stron, lecz wyłącznie na podstawie treści dowodu - tak w aspekcie jego wewnętrznej

spójności, jak i w konfrontacji z treścią innych dowodów. Żaden bowiem dowód nie może być oceniany w oderwaniu od wymowy wszystkich pozostałych (wyrok SA w Warszawie z 11.03.2015 r., II AKA 47/15, LEX nr 1658992).

- Sąd Rejonowy odniósł się do depozycji A. S. w sposób szczegółowy, analizując je dogłębnie i słusznie konkludując, iż brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby bezpodstawnie pomawiał oskarżonego. Sąd I instancji zwrócił uwagę na to, iż po konfrontacji świadków A. S. i D. M. co do kwestii przekraczania osi jezdni przez oskarżonego świadkowie podtrzymali swoje zeznania. D. M. podczas konfrontacji podał, że pamięta, że oskarżony najechał na pas, ale nie pamięta, żeby najechał na przeciwny pas. Zaznaczyć należy, że to A. S. był kierującym, on jako kierujący ciągle obserwował drogę, on miał także lepszą widoczność lewego pasa ruchu. To, że D. M. nie podał, że oskarżony przekroczył oś jezdni nie wyklucza powyższego i w żaden sposób nie dyskwalifikuje w tym zakresie zeznań A. S.. Dokładna analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy słusznie uznał w całości za wiarygodne zeznania świadka A. S.. Są one spójne co do zasadniczych faktów, nie można w nich dostrzec wewnętrznych sprzeczności, nadto znajdują odzwierciedlenie w pozostałym, uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Tak dokonana ocena jest przekonująca i zgodna z zasadami określony w art. 7 kpk, zaś apelujący obrońca nie zdołał wykazać, aby była ona sprzeczna z zasadami logiki, doświadczenia życiowego bądź też była dowolna.

- wbrew zarzutowi naruszenia art. 410 kpk Sąd Rejonowy oparł ustalenia faktyczne niniejszej sprawy o całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, dokonując ich analizy zgodnie ze wskazaniami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Naruszenie art. 410 kpk następuje poprzez oparcie wyroku na okolicznościach nieujawnionych w toku rozprawy głównej bądź też przez pominięcie przy wyrokowaniu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności tak korzystnych, jak i niekorzystnych dla oskarżonego. Natomiast nie stanowi naruszenia przepisu art. 410 kpk dokonanie takiej czy innej oceny dowodu przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie. Dodatkowo należało uznać, że Sąd Rejonowy przy wyrokowaniu czynił zadość wskazanym w art. 7 kpk zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, a dokonanym ustaleniom i ocenom w żadnym wypadku nie można zarzucić dowolności.

- odnosząc się do naruszenia przepisu art. 627 kpk wskazać należy, iż w przepisie tym znajduje się zasada ponoszenia kosztów sądowych przez skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego. Aby mogło dojść do jej przełamania konieczne jest wystąpienia przesłanek zwolnienia od kosztów sądowych, przewidzianej w art. 624 § 1 kpk. Ta instytucja prawa procesowego ma fakultatywny charakter. Przepis art. 624 § 1 kpk wymaga wykazania przez stronę ubiegającą się o zwolnienie od kosztów sądowych tych przesłanek, które w treści wskazanego przepisu,

jako konieczne ustawodawca przewidział. Sytuacja taka w realiach niniejszej sprawy nie nastąpiła. Sytuacja finansowa oskarżonego jest dobra, oskarżony jest emerytowanym policjantem, otrzymuje dochody wysokości 4000 złotych miesięcznie. Brak jest zatem podstaw do uznania, iż Sąd I instancji winien był zastosować zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, chociażby w części jak twierdzi autor apelacji.

- niezasadny okazał się również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który ma charakter wtórny wobec zarzutu prawa procesowego. Tym samym niezasadność zarzutu związanych z oceną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego implikuje niezasadność zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Okręgowy w Siedlcach dokonując kontroli instancyjnej uznał, iż ustalenia faktyczne dokonane w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji są pozbawione jakiegokolwiek błędu, trafne, prawidłowe oraz mające pełne oraz logiczne oparcie w wiarygodnym materiale dowodowym, a zatem nie mogą być uznane za błędne.

Wniosek

wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego P. T.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

bezzasadność podniesionych zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku		
Lp.	Zarzut	
	<p>rażącej niewspółmierności kary wymierzonej P. T. polegającej na orzeczeniu w stosunku do niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat w sytuacji, gdy zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, cele zapobiegawcze kary, jak również te w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a także sytuacja osobista oskarżonego uzasadniały, przy uznaniu go winnym sprawstwa zarzucanego mu czynu, orzeczenie wobec P. T. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, z wyłączeniem kategorii T oraz pojazdów mechanicznych o pojemności do 50cm³, jak również elektrycznych o mocy pozwalających osiągnąć taką prędkość.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>- zarzut podniesiony przez obrońcę oskarżonego uznać należy za niezasadny. Zdaniem Sądu odwoławczego, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w wymiarze czterech lat w żadnym razie nie można uznać za noszące cechy rażącej surowości, a tylko tego rodzaju surowość mogłaby powodować, w myśl art. 438</p>		

pkt 4 kpk, wydanie orzeczenia reformatoryjnego.

- wskazać należy, że skarżący zarzucił rażącą niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci czteroletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jednakże tak ukształtowane rozstrzygnięcie spotkało się z pełną aprobatą Sądu Odwoławczego. Zauważyć należy, że rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara (środek karny) orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celów kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2022 r., II AKa 306/22).

- w niniejszym postępowaniu Sąd Rejonowy zastosował się do dyrektyw wymiaru kary z art. 53 kk, orzekając środek karny adekwatnie do okoliczności sprawy.

<p>Sąd I instancji właściwie zastosował wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające, a w szczególności poziom nietrzeźwości oskarżonego, który znaczenie przekraczał normę określoną w art. 115 § 16 kk, co skutkowało orzeczeniem zaledwie czteroletniego (przy minimalnie trzyletnim) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który nie może być uznany za rażąco niewspółmierny. W ocenie Sądu Okręgowego zaproponowany na łamach wywiedzionego środka zaskarżenia trzyletni wymiar środka karnego nie jest adekwatny do rangi popełnionego przez oskarżonego czynu oraz nie spełni swoich celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do niego.</p> <p>- z tych samych względów należy uznać, że w sprawie nie istniały żadne okoliczności uzasadniające ograniczenie zakresu zastosowanego środka karnego</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez orzeczenie wobec P. T. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, z wyłączeniem kategorii T oraz pojazdów mechanicznych o pojemności do 50cm³, jak również elektrycznych o mocy pozwalających osiągnąć taką prędkość</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

	bezzasadność podniesionego zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku	
--	---	--

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE	
1.		
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
cały wyrok		
Związłe o powodach utrzymania w mocy		
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Związłe o powodach zmiany		

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<ul style="list-style-type: none"> - apelacja obrońcy okazała się w całości bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony w całości ponosi koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, - zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonego wydatki postępowania odwoławczego (20 zł) oraz opłatę (art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych: 625 zł), gdyż wobec oskarżonego nie zachodzą podstawy do zwolnienia go od zapłaty kosztów sądowych w całości

PODPIS